

ସୌରାଷ୍ଟ୍ର ସେମିଣ୍ଟ ଏବଂ କେମିକାଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି ଲିମିଟେଡ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ନଭେମ୍ବର 23, 1993

[ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇ ଏବଂ ଡ. ଏ. ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବ୍ରତ]

ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିକାଶ) ଅଧିନିୟମ, 1957— ଧାରା 9 (1) ଏବଂ 9 (3)—  
ରୟାଲଟି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ— କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଛି— ଚୂନପଥର ପାଇଁ ରୟାଲଟି  
ଦର— ସଂଶୋଧନ—ହାରାହାରି ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା— ଏକକ ଭାବରେ ନୁହେଁ— ଅଧିସୂଚନାର  
ବୈଧତା ।

ଆବେଦନକାରୀ, ଏକ ସିମେଣ୍ଟ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ, ଚୂନପଥର ଖନନ ପାଇଁ ଏକ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି  
ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଥିଲେ । ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିକାଶ) ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଦ୍ଵିତୀୟ  
ଅନୁସୂଚୀରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହାରରେ ଏହା ଉପରେ ରୟାଲଟି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ସମୟ ସମୟରେ  
କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ଅଧୀନରେ ରୟାଲଟି ହାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ଅଧିସୂଚନା  
ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକର ବୈଧତାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆପତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ  
ଏହା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଏବଂ ରୟାଲଟି ହାର ବୃଦ୍ଧି କରିବାର  
କ୍ଷମତା ଦୁଇଟି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଧାରା 9 ର ଉପଧାରା (3) ର ପ୍ରାବଧାନ ଦ୍ଵାରା ଆବଦ୍ଧ ଏବଂ ସୀମିତ ଥିଲା, ଯଥା, (i)  
ରୟାଲଟି ହାର ଖଣିର ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ଥିବା ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର 20% ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ,  
ଏବଂ (ii) କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ତାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଏକାଧିକ ଥର ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ  
ଦ୍ଵିତୀୟ ଆପତିକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଆପତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଧାରା 9 ର ଉପ-  
ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ରୟାଲଟି ପ୍ରଦାନ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ଅଞ୍ଚଳରୁ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରିବା ସହିତ  
ଜଡ଼ିତ; ମାତ୍ର ଉପ-ଧାରା (3) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ ରୟାଲଟିର ହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କେବଳ ଖଣିଜ  
ପଦାର୍ଥ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ, ଏହା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନର ଏକକ ସହିତ  
ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ । ଯଦି ସମଗ୍ର ଦେଶ ପାଇଁ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ହାରାହାରି ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ, ତେବେ  
ଏହି ହାର ଖଣିର ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର 20% ରୁ ଅଧିକ ହୋଇନଥିବା କଥା ସ୍ଵୀକାର

କରାଯାଇଛି । ଆଇନ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ ଯେ ରୟାଲଟିର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କେବଳ ଏକକ ଭାବେ କରାଯିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା, ଅଧିନିୟମ ଧାରା 9 ର ଉପଧାରା (3) ର ପ୍ରାବଧାନର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଥିଲା ।

ଦେଝାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେଝାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2048/1979

19.1.79 ତାରିଖରେ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦେଝାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 367/1971 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ପି. ଏଚ. ପାରେଖ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଭି. ସି. ମହାଜନ, ଆର୍. ସିଂଘଭି, ଏସ୍. ଏନ୍. ଚର୍ଚ୍ଚୋଲ୍ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଶିନୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ସି. ବି. ବାବୁ ଏବଂ ଅନିପ ସତଥେ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ ଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍. ଏନ୍. ସାହାଇଙ୍କ ଦ୍ଵାରା । ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ବାକି ରହିଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯଦି ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିକାଶ) ଅଧିନିୟମ, 1957 ('ଅଧିନିୟମ' ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଅଧୀନରେ ରୟାଲଟିର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, ଉଚ୍ଚ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ର ଉପଧାରା (3) ର ପ୍ରାବଧାନର ଖଣ୍ଡ (a) ର ବିପରୀତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ, ଏକ ସିମେଣ୍ଟ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ, ଯାହାର ତୁନପଥର ଖନନ ପାଇଁ ଏକ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହାରରେ ଏହା ଉପରେ ରୟାଲଟି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତାଲିକା ସଂଖ୍ୟା 8 ରେ ତୁନପଥରକୁ ରଖାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ଉପରେ ରୟାଲଟି ହାର ଖଣି ମୁହଁର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର 5% ଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରତି ଟନ୍ ପିଛା ସର୍ବନିମ୍ନ 37 ନୂଆ ପଇସା ଥିଲା । 1962 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଅନୁସୂଚୀକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ତାଲିକା ସଂଖ୍ୟା 8 କୁ ବଦଳାଇଛି ଏବଂ ଫେଣ ପୁରନ ପଦ୍ଧତି ଦ୍ଵାରା ପରିଷ୍କାର କରାଯାଇଥିବା ତୁନପଥର ଉପରେ ଟନ୍ ପ୍ରତି ୦.୩୮ ଟଙ୍କାର ରିହାତି ସହ, ଟନ୍ ପ୍ରତି 0.75 ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ରୟାଲଟି ପ୍ରଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା । 1968 ରେ ପ୍ରବେଶକୁ ପୁନର୍ବାର ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତୁନପଥରକୁ 45% କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ସିଏଓ ସହିତ ଉଚ୍ଚତର ଶ୍ରେଣୀରେ ଏବଂ 45 ପ୍ରତିଶତରୁ କମ୍ ସିଏଓ ସହିତ ନିକୃଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀରେ ବର୍ଗୀକରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଟନ୍ ପିଛା 1.25 ଟଙ୍କା ଏବଂ ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ 75 ପଇସା ଦର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଜାନୁଆରୀ 1970 ରେ ଅନୁସୂଚୀରେ ପୁନର୍ବାର ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1968 ରେ କରାଯାଇଥିବା ବର୍ଗୀକରଣକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରୟାଲଟିର ହାର ଟନ୍ ପିଛା 1.25 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର

କରାଯାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରୋୟାଲ୍‌ଟି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୨ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ବୈଧତାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଆପଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଏବଂ ରୋୟାଲ୍‌ଟି ହାର ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା, ଧାରା ୨ ର ଉପଧାରା (୩) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ଦୁଇଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୀମିତ ଥିଲା, ପ୍ରଥମତଃ, ରୋୟାଲ୍‌ଟି ହାର ଖଣି ମୁହଁରେ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ୨୦% ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; ଦ୍ଵିତୀୟତଃ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଏକରୁ ଅଧିକ ଥର ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆପଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଧାରା ୨ ର ଉପଧାରା (୩) ର ପ୍ରାବଧାନର ଧାରା (b) ର ବିପରୀତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ।

ପ୍ରଥମତଃ, ଯେହେତୁ ତଥ୍ୟ କ୍ଷଷ୍ଟ ନଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହା ଦାବି ଥିଲା ଯେ ଖଣି ମୁହଁରେ ରୋୟାଲ୍‌ଟି ସ୍ଥିର ୨୦% ରୁ ଅଧିକ ଥିଲା, ତେଣୁ ତୁନପଥର ପାଇଁ ରୋୟାଲ୍‌ଟି ସ୍ଥିର କରିବାର ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଏକ ବିସ୍ତୃତ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଭାରତ ସଂଘକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଖଣି ମୁହଁରେ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ୨୦% ର ସୀମା, ସାରା ଦେଶ ପାଇଁ ଖଣି ମୁହଁରେ ଥିବା ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ହାରାହାରି ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକକର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟକୁ ନେଇ ରୋୟାଲ୍‌ଟି ସ୍ଥିର କରିବା କଥା ଖଣ୍ଡ (a) ରେ କଞ୍ଚନା କରାଯାଇନଥିଲା କିମ୍ବା ଏହା ବାସ୍ତବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ଭବପର ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଖଣି ମାମଲାରେ କୌଣସି ବିକ୍ରୟ ଜଡ଼ିତ ନଥିଲା କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପାଦିତ ତୁନପଥର ଏହାର ନିଜ ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଧାରା ୨ ର ଉପ-ଧାରା (୧) ଏବଂ (୩) କୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:

"ଧାରା ୨ (୧)- ଏହି ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ଧାରକ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ରର ତୁଳିରେ କିମ୍ବା ଏପରି ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଅଧିନିୟମରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରୋୟାଲ୍‌ଟି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

(୨) X      X      X      X      X      X

(୩) କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର, ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ଵାରା, ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ସଂଶୋଧନ କରିପାରିବେ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ଠାରୁ କୌଣସି ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରୋୟାଲ୍‌ଟି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ହାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ହ୍ରାସ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର-

(a) କୌଣସି ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରୋୟାଲ୍‌ଟି ହାର ସ୍ଥିର କରିବେ ନାହିଁ, ଯାହାକି ଖଣି ମୁହଁରେ ଥିବା ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ୨୦% ରୁ ଅଧିକ ହେବ କିମ୍ବା

(b) କୌଣସି ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରୟାଲଟି ହାର ଚାରି ବର୍ଷର କୌଣସି ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଏକାଧିକ ଥର ବୃଦ୍ଧି କରିବେ ନାହିଁ ।"

ଉପ-ଧାରା (1) ଅଧୀନରେ ରୟାଲଟି ପ୍ରଦାନ, ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ଅପସାରଣ କରିବା ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ କିନ୍ତୁ ଉପ-ଧାରା (3) ର ପ୍ରାବଧାନର ଖଣ୍ଡ (a) ଅଧୀନରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଥିବା ଦର, ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଟେ; ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ଏକକ ସହିତ ନୁହେଁ । ଯଦି ସମଗ୍ର ଦେଶ ପାଇଁ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ହାରାହାରି ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଖଣି ମୁହଁରେ ଥିବା ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର 20% ରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ । ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ରୟାଲଟିର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏକକ ଭାବେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାବଧାନର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ଵରୂପ ଏହି ଆବେଦନ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଜି. ଏନ୍.

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

#### ଅସ୍ତୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

**ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ**

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।